

40 LAT WSPÓŁPRACY JEDNOSTEK PENITENCJARNYCH OKRĘGU POZNAŃSKIEGO SŁUŻBY WIĘZIENNEJ Z GRUPAMI RUCHU AA

5 czerwca w Sądzie Okręgowym w Poznaniu odbyła się konferencja „40 lat współpracy jednostek penitencjarnych okręgu poznańskiego Służby Więziennej z grupami ruchu Anonimowych Alkoholików. Rola i znaczenie Wspólnoty AA w pracy penitencjarnej” organizowana przez Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w Poznaniu.

Podczas konferencji dokonano podsumowania dotychczasowej współpracy pomiędzy Służbą Więzienną a wspólnotą AA. Wśród prelegentów znaleźli się, między innymi: Alicja Darkowska-Kowalska - Dyrektor Zarządu Fundacji „Biuro Służby Krajowej AA”, ppłk dr Maciej Gołębiowski - zastępca dyrektora Zakładu Karnego w Gębarzewie, specjalista OISW w Poznaniu - mjr Marcin Cieśla, Roman Pomianowski - były kierownik oddziału terapeutycznego wronieckiego więzienia, ks. Paweł Pawlicki - terapeuta uzależnień i kapelan więzienny Zakładu Karnego we Wronkach, Jerzy Twardy - współzałożyciel pierwszej grupy AA w zakładach karnych, Wiesława Cieślik - kierownik Ośrodka dla Bezdolnych nr 1 w Poznaniu, kpt. Sebastian Drela - kierownik oddziału terapeutycznego dla skazanych uzależnionych od alkoholu z Zakładu Karnego w Gębarzewie, Piotr Domański - długoletni terapeuta współpracujący ze Służbą Więzienną. Służbę Więzienną reprezentowali: Dyrektor Biura Penitencjarnego CZSW ppłk Filip Skubel, Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w Poznaniu płk Robert Józwiak, dyrektorzy jednostek, funkcjonariusze i pracownicy.

Areszt Śledczy w Poznaniu był reprezentowany przez Dyrektora podpułkownika Przemysława Banaszaka, kierownika działu ochrony majora Adriana Petersa, a także zespół penitencjarno-ochronny, w skład którego wchodził Dowódca Zmian, oddziałowi oraz wychowawca i psychologa. Udział w konferencji był szansą poznania różnych perspektyw oraz kompleksowego spojrzenia na kwestie wychodzenia z nałogu ze wsparciem grup Anonimowych Alkoholików.

Jak podkreślano wielokrotnie w trakcie konferencji - pobyt w izolacji penitencjarnej jest często początkiem drogi do trzeźwości. Kolejnym krokiem na tej drodze są podstawowe oddziaływania penitencjarne, które mają na celu rozpoznanie deficytów, które doprowadziły osadzonego do sytuacji odbywania kary pozbawienia wolności. Po rozpoznaniu deficytów koniecznym jest wzbudzić w osadzonych krytycyzm do dotychczasowego stylu życia, w tym momencie możliwy jest udział w mityngach AA. To tu osadzeni poznają świadectwa osób, które wyzwoliły się z nałogu i to w czasie mityngów często zapada decyzja o podjęciu terapii. Wiedza, którą osadzeni nabędą w toku oddziaływań terapeutycznych jest później podtrzymywana przez dalszy udział w spotkaniach AA.

Często po zakończeniu odbywania kary skazani są odbierani z jednostek penitencjarnych przez przedstawicieli AA, którzy pomagają im w dotarciu do domu, odszukaniu grupy wsparcia na wolności, utrzymaniu abstynencji w

pierwszych dniach na wolności. Droga do trzeźwości nie kończy się bowiem wraz z odbyciem kary.

Konferencję zakończyła seria przejmujących świadectw osób, którym udało się nie przegrać życia i pokonać nałóg. W każdym świadectwie bardzo mocno wybrzmiewała rola wspólnoty AA w procesie trzeźwienia i zdrowienia.

foto: chor. Izabela Matyba

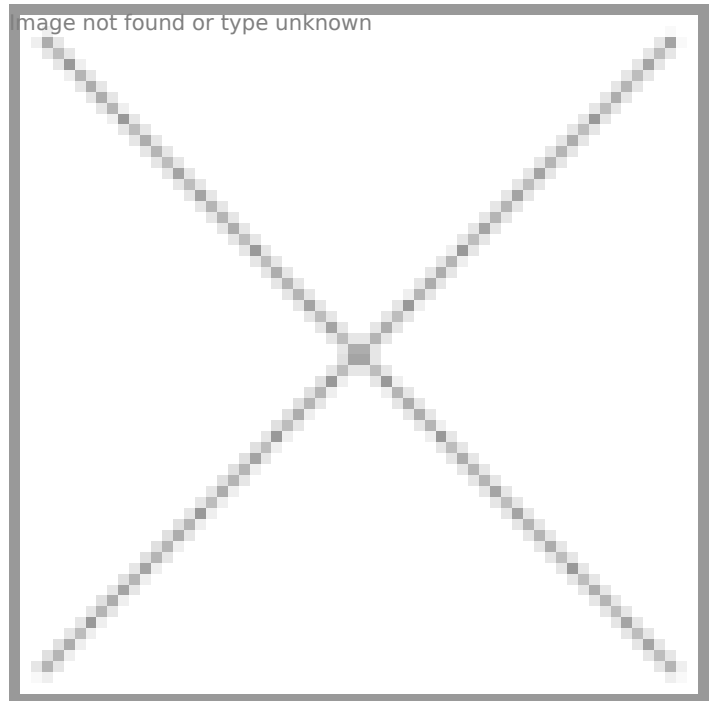
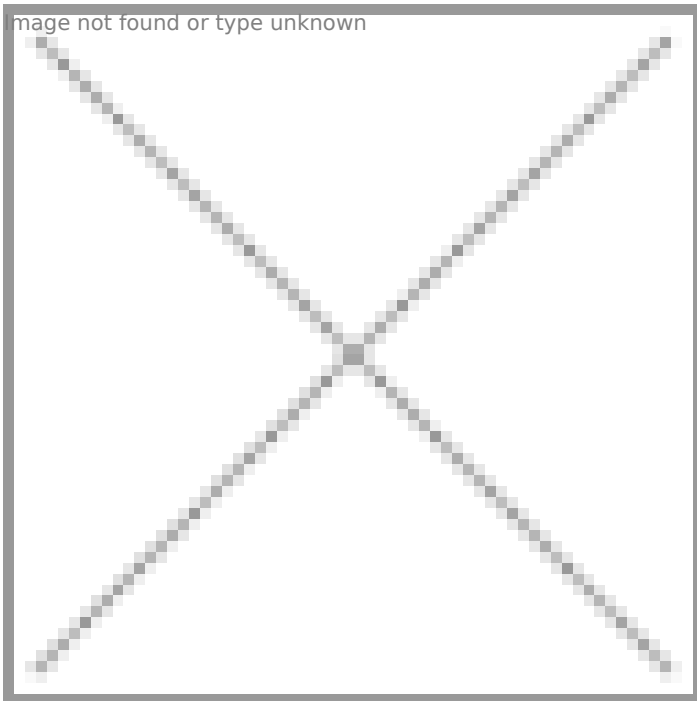

image not found or type unknown

